

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci žalobce **H. J.**, bytem V., H., proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru regionálního rozvoje**, se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, za účasti T. J. a M. J., bytem R., H., obou zastoupených JUDr. Jaroslavem Ortmanem, CSc., advokátem se sídlem Husovo nám. 65/2, 268 01 Hořovice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2013, č. j. 152770/2013/KUSK, sp. zn. SZ 139061/2013/KUSK REG/Nap,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- IV. Žalobci se vrací se zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 24. 2. 2014 domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, odboru výstavby a životního prostředí ze dne 18. 7. 2013, č. j. MUHO/14314/2013, sp. zn. S-MUHO/21586/2012/GEB, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby víceúčelového sportoviště pro rekreační činnost vlastníka pozemku a přilehlého rodinného domu čp. na pozemku parc. č. , v katastrálním území Velká Víska, obec Hořovice, a toto rozhodnutí potvrdil.

V žalobě žalobce uvádí, že se žalovaný odmítl zabývat jeho odvolacími námitkami, které upozorňují na mimořádnost stavby z hlediska poměrů v místě obvyklých. Žalovaný se rovněž nezabýval odvolací námitkou pod bodem č. 10, tj. že není pravdou, že žalobce má stavební povolení na bazén na svém pozemku. Žalovanému tedy vytýká porušení ustanovení § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a odkazuje na judikaturu publikovanou pod č. SJS 619/2000.

Žalobce k výzvě soudu své žalobní body doplnil a upřesnil v tom směru, že ve správním řízení nebyla pořízena studie zabývající se posouzením hluku, vibrací a zastínění, jak požadoval. Dále uvedl, že nebyla naplněna zásada šetrnosti k sousedství ve smyslu § 76 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“).

Tato žaloba je však opožděná.

Podle § 72 odst. 1 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Podle čl. II bodu 14. novely stavebního zákona provedené zákonem č. 350/2012 Sb. správní řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, s výjimkou a) stavebních řízení neukončených v prvním stupni, která se týkají staveb, u nichž podle nové právní úpravy postačí ohlášení; na takové stavby se hledí jako na ohlášené podle tohoto zákona, za ohlášení se v tomto případě považuje žádost o vydání stavebního povolení a za den ohlášení den nabytí účinnosti tohoto zákona, b) řízení o správním deliktu spáchaném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud nová právní úprava je pro obviněného příznivější.

Podle § 92 odst. 3 stavebního zákona je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 stavebního zákona a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 stavebního zákona se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona účastníky územního řízení dále jsou osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.

Podle § 19 odst. 1 věty první správního řádu písemnost doručuje správní orgán, který ji vyhotovil.

Podle § 25 odst. 2 správního řádu doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

Podle § 25 odst. 3 správního řádu jde-li o řízení, ve kterém se veřejnou vyhláškou doručuje ve správních obvodech několika obcí, správní orgán, který písemnost doručuje, ji nejpozději v den vyvěšení zašle též příslušným obecním úřadům, které jsou povinny písemnost bezodkladně vyvěsit na svých úředních deskách na dobu nejméně 15 dnů. Dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Jinak platí ustanovení odstavce 2 obdobně.

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce žalovaného od 11. 11. 2013 do 27. 11. 2013. Napadené rozhodnutí bylo rovněž vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Hořovice od 9. 12. 2013 do 27. 12. 2013. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou jeho vyvěšením na úřední desce žalovaného dne 26. 11. 2013, tj. 15. dnem po jeho vyvěšení, neboť žalobce byl účastníkem územního řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Vyvěšení napadeného rozhodnutí na úřední desce Městského úřadu Hořovice nemá na okamžik doručení napadeného rozhodnutí žalobci žádný vliv, neboť rozhodným je

vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který napadené rozhodnutí doručuje, tj. správního orgánu, který napadené rozhodnutí vyhotovil, a to je žalovaný. Pro podání žaloby není rozhodné ani datum právní moci napadeného rozhodnutí, které je navíc nesprávně vyznačeno dnem 24. 12. 2013, neboť žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem. Lhůta pro podání žaloby tedy počala běžet dne 26. 11. 2013 a skončila dne 27. 1. 2014. Žaloba je tudíž zjevně opožděná.

Ke způsobu doručení rozhodnutí o odvolání v územním řízení podle stavebního zákona účinného do 31. 12. 2012, který je nutno na souzenou věc aplikovat vzhledem k přechodným ustanovením zákona č. 350/2012 Sb. a skutečnosti, že správní řízení bylo zahájeno dne 9. 10. 2012, soud pro úplnost odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2014, č. j. 6 As 55/2013-55, podle nějž *„územní řízení může proběhnout v jednom či více stupních. Řízení v prvním stupni se zahajuje na základě žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí. Řízení ve druhém stupni se zahajuje na základě opravného prostředku (např. odvolání). Smyslem druhostupňového řízení je napravit případné nezákonnosti či vady prvostupňového řízení. Není-li prvostupňové územní rozhodnutí napadeno opravným prostředkem, nabývá územní rozhodnutí (při splnění všech podmínek) právní moci. Je-li však proti prvostupňovému územnímu rozhodnutí podán včasný a přípustný opravný prostředek, pak toto nenabývá právní moci a územní řízení pokračuje před druhostupňovým orgánem. Důsledkem podání řádného opravného prostředku je tak faktické pokračování územního řízení s tím rozdílem, že řízení vede instančně nadřízený správní orgán. Územní řízení v I. a II. stupni tedy tvoří jeden celek. Projevem této jednoty je např. i to, že odvolací orgán může doplnit či pozměnit prvostupňové rozhodnutí, přičemž pro účastníky řízení je závazné až toto druhostupňové rozhodnutí. Doručování správních rozhodnutí je v obecné rovině upraveno ve správním řádu. Správní řád se však použije jen tehdy, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup (§ 1 odst. 2 správního řádu). V daném případě je takovým zvláštním zákonem stavební zákon, který obsahuje v ust. § 92 odst. 3 speciální úpravu doručování územního rozhodnutí. Za územní rozhodnutí lze ve smyslu výše uvedeném považovat i rozhodnutí o odvolání podaném proti územnímu rozhodnutí vydanému správním orgánem I. stupně. Stavební zákon tedy obsahuje speciální úpravu pro doručování územních rozhodnutí, za které lze ve smyslu výše uvedeného považovat i rozhodnutí o odvolání proti prvostupňovému územnímu rozhodnutí. Veřejnou vyhláškou proto bylo možno doručovat nejen prvostupňové rozhodnutí, nýbrž i rozhodnutí o odvolání proti takovému rozhodnutí. Je nepochybné, že doručování veřejnou vyhláškou klade na účastníky územního řízení vyšší nároky než doručování přímo adresátovi s průkazem doručení (na dodejku). Nelze však odhlédnout od toho, že v územním řízení se může vyskytovat rozsáhlá množina dotčených osob, přičemž jejich jednotlivé vyrozumívání by bylo velmi nákladné a procesně neefektivní, neboť by mohlo neúměrně prodlužovat délku řízení. Z těchto důvodů podle Nejvyššího správního soudu zákonodárce zakotvil povinnost doručování veřejnou vyhláškou účastníkům řízení ve smyslu ust. § 85 odst. 2 stavebního zákona. V současné době je uvedená zátěž účastníků řízení minimalizována možností elektronického nahlížení na úřední desku (§ 26 odst. 1 správního řádu). Účastník řízení tedy již nemusí fyzicky kontrolovat úřední desku.“*

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud žalobu odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

S ohledem na návrh osob zúčastněných na řízení na zrušení usnesení, kterým byl žalobě přiznán odkladný účinek, krajský soud uvádí, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí do skončení řízení před soudem. Jelikož byla žaloba odmítnuta a řízení tedy skončilo, pozbylo automaticky účinků i

uvedené usnesení, které tak další realizaci stavby nebrání, pokud ovšem je tato realizace možná i z pohledu dalších požadavků stavebního zákona. Proto soud o návrhu osob zúčastněných na řízení samostatně nerozhodoval.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dále soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal ani osobám zúčastněným, neboť jim v řízení neuložil žádnou povinnost (podle § 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, soud vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Soudní poplatek bude žalobci vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. června 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Alena Léblová